Oğlan ve Küçük Kirpi
Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kirpi

Aysel Banu YAVUZAL

Güneşli bir sabah, Sam adında bir oğlan bahçesine adım attı. En sevdiği hardal sarısı tişörtünü, mavi kot tulumunu ve kırmızı lastik çizmelerini giymişti. Küçük yeşil kanvas çantası yanında hopluyordu. Sam çiçeklerin arasında keşfe çıkmayı, kelebekleri izlemeyi ve kuşları dinlemeyi severdi. Bugün, çitin yanındaki büyük yapraklı çalının altında bir şey hışırdadı.

Sam yavaşça diz çöktü, kocaman kahverengi gözleri merakla açılmıştı. İşte, yaprakların arasına sokulmuş, minicik bir kirpi vardı. Yumuşak kahverengi dikenlerinin uçları krem rengiydi ve küçük siyah burnu seğiriyordu. Kirpi parlak siyah boncuk gözleriyle yukarı baktı. 'Merhaba, küçük,' diye fısıldadı Sam. 'Kayıp mı oldun?' Kirpi sadece gözlerini kırptı ve yeri kokladı.

Sam komşusu Bayan Green'i çağırmaya koştu. Bayan Green kısa ve tombuldu, gümüş saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve yuvarlak gözlükler takıyordu. Lavanta rengi bir hırka ve çiçekli bir önlük giymişti. 'Bir kirpi!' dedi gülümseyerek. 'Yolculuk etmek ve yiyecek bulmak için güvenli yollara ihtiyaçları var. Bakalım bu küçük aç mı.' Çalının yanına biraz un kurdu serpti.

Kirpi yiyecekleri hevesle kemirdi. Sam onun minik pembe patilerini ve seğiren burnunu izledi. 'Buraya neden geldi?' diye sordu. Bayan Green açıkladı: 'Kirpiler geceleri dolaşır, ama çitler ve duvarlar yollarını keser. Geçmek için boşluklara ve saklanmak için çalılara ihtiyaçları var.' Sam kaşlarını çattı. 'Yani bahçemiz onlar için bir labirent gibi mi?' Bayan Green başını salladı. 'Aynen öyle.'

Sam bahçesini çevreleyen çite baktı. Sağlam ahşaptı, geçilecek hiçbir yer yoktu. 'Kirpiler için küçük bir kapı yapmalıyız,' dedi. Bayan Green ellerini çırptı. 'Ne kadar nazik bir fikir! Bende aletler var. Benim çitimde de küçük bir açıklık kesebiliriz.' Sam'in aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. 'Hadi yapalım!'

Sam'in çitiyle başladılar. Bayan Green ona kirpi boyutunda bir boşluğun nasıl ölçüleceğini gösterdi. 'Yaklaşık bir CD boyutunda,' dedi. Bayan Green ahşabı işaretlerken Sam mezura tuttu. Sonra bahçe makasıyla küçük bir açıklık kesti. 'İşte!' dedi. 'Artık kirpiler gelip gidebilir.' Küçük kirpi burnunu yeni açıklıktan dışarı uzattı.

Sonra yan komşuları Bay Patel'e gittiler. Bay Patel uzun boylu ve yapılıydı, sıcak kahverengi teni ve düzgün bir bıyığı vardı. Yeşil bir süveter yelek giymiş ve ahşap bir alet çantası taşıyordu. 'Bir kirpi otoyolu mu?' dedi çenesini sıvazlayarak. 'Bunu sevdim! Çitlerde boşluklar yapabilir ve örtü olması için çalılar dikebilirim.' Aletlerini çıkardı ve işe koyuldu.

Bay Patel çitine düzgün küçük bir kemer kesti. Sonra yanına gür bir çalı dikti. 'Bu, kirpilere saklanacak güvenli bir yer sağlayacak,' dedi. Sam küçük bitkileri taşıyarak ve toprağı elle bastırarak yardım etti. Küçük kirpi ilk açıklıktan izliyordu, burnu seğiriyordu. 'Dikenli dostumuz için minik bir kapı gibi,' dedi Sam.

Haber mahalleye yayıldı. Başka komşular da yardıma geldi. Çitlerinde küçük açıklıklar kestiler ve çalılar ile çiçekler diktiler. 'Kirpilerin birbirine bağlı yollara ihtiyacı var,' diye açıkladı Bayan Green. 'Böylece bahçeden bahçeye yolculuk edebilirler.' Herkes birlikte çalıştı, gülümseyip sohbet etti. Sam gurur duydu. Küçük eylemler bile büyük bir fark yaratıyordu.

Kısa süre sonra bahçeler küçük boşluklar ve yeşil çalılarla birbirine bağlandı. Kirpinin keşfetmek için güvenli bir güzergâhı vardı. Açıklıklardan hızla geçiyor, böcek ve solucan arıyordu. Sam uzaktan takip edip sessizce izledi. 'Artık mutlu,' diye fısıldadı Bayan Green'e. 'Ve dolaşacak koca bir mahallesi var!'

O akşam Sam bahçesinde bir bardak limonatayla oturdu. Güneş batıyordu ve hava serindi. Birdenbire küçük kirpiyi yeniden gördü. Ama bu sefer yalnız değildi. İki kirpi daha açıklıktan onu takip ediyordu! Koklayıp keşfediyorlardı, minik patileri çimende tıpırdıyordu. Sam'in gözleri parladı. 'Arkadaşlar!' diye fısıldadı.

Kirpiler düzenli ziyaretçiler oldu. Sümüklü böcek ve kınkanatlıları yiyerek bahçenin sağlıklı kalmasına yardım ettiler. Sam kirpilerin bahçeler için iyi olduğunu öğrendi. 'Onlar küçük bahçıvanlar gibi,' dedi Bay Patel kıkırdayarak. Komşular sık sık durup kirpileri izlerdi. Bahçe her zamankinden daha canlı ve daha dostça hissettiriyordu.

Bir gün Bayan Green herkesi bir araya çağırdı. 'Kirpi otoyollarımız başarılı!' dedi. 'Ama daha fazlasını yapabiliriz. Yaban hayatımız için her zaman yiyecek ve su olduğundan emin olalım.' Böylece komşular daha çok çalı dikti ve sığ su kapları koydular. Hatta kirpilerin uyuması için yaprak yığınları bıraktılar. Sam'in yüzü ışıldadı. 'Onların gelişmesine yardım ediyoruz!'

Küçük kirpi tombul ve mutlu oldu. Sık sık dikenlerinde düşmüş bir yaprak taşırdı, minik bir şemsiye gibi. Sam bunu görünce kıkırdardı. 'Küçük bir kâşif gibi görünüyorsun,' derdi. Kirpi sadece burnunu seğirtir ve turuna devam ederdi. Artık birçok arkadaşı ve keyfini çıkaracağı koca bir güvenli yol ağı vardı.

Sam küçük bir oğlanın bile büyük bir fark yaratabileceğini anladı. Küçük boşluklar keserek ve çalılar dikerek o ve komşuları yaban hayatı için bir yuva yaratmıştı. 'Görüyorsun,' dedi Bayan Green, 'küçük eylemler birikir. Birlikte çalıştığımızda hayvan dostlarımıza yardım edebiliriz.' Sam başını salladı, çilli yüzü gururla parlıyordu.

Ve böylece, oğlan ile küçük kirpi can ciğer arkadaş oldular. Her akşam Sam bahçede oturur ve kirpilerin açıklıklardan hızla geçişini izlerdi. Mahalle hayat ve nezaketle doluydu. Sam, ne kadar küçük olursan ol, her zaman yardım edebileceğini biliyordu. Ve bu, dünyadaki en güzel duyguydu.